

Sygn. akt II K 256/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 czerwca 2016 r.

Sąd Rejonowy w Otwocku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący: SSR Magdalena Włodarczyk

Protokolant: Ewelina Mucha

po rozpoznaniu dnia 27 czerwca 2016 r. na posiedzeniu

sprawy P. G., s. W. i E. z d. G., ur. (...) w M.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 21 marca 2016 roku o godz. 23:50 na drodze publicznej DK-17 w miejscowości O. gm. C., pow. (...), woj. (...) kierował samochodem m-ki L. o nr rej. (...), w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości 0,48mg/l i 0,43mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu,

tj. o czyn z art. 178a § 1 k.k.

orzeka:

1. oskarżonego P. G. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na podstawie art. 178 § 1 k.k. wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 (dwudziestu) godzin w stosunku miesięcznym,
2. na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. G. zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat,
3. na podstawie art. 43a § 2 k.k. orzeka wobec oskarżonego P. G. świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w kwocie 5000 (pięć tysięcy) złotych,
4. na podstawie art. 63 § 4 k.k. na poczet orzeczonego zakazu prowadzenia pojazdów zalicza oskarżonemu P. G. okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 marca 2016 roku,
5. na podstawie art. 627 k.p.k. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 250 (dwieście pięćdziesiąt) złotych, w tym opłatę w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

Sygn. akt II K 256/16

UZASADNIENIE

Na podstawie art. 424 § 3 k.p.k. zakres uzasadnienia wyroku ograniczono do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku wydanego wobec oskarżonego P. G. oraz rozstrzygnięć zawartych w wyroku.

P. G. został uznany za winnego tego, że w dniu 21 marca 2016 roku o godz. 23:50 na drodze publicznej DK-17 w miejscowości O. gm. C., pow. (...), woj. (...) kierował samochodem m-ki L. o nr rej. (...), w ruchu lądowym będąc w stanie nietrzeźwości 0,48mg/l i 0,43mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, tj. czynu z art. 178a § 1 k.k.

Przestępstwo z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony, sankcjonuje prowadzenie w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym. Istota tego czynu polega na prowadzeniu pojazdu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego. Stan nietrzeźwości w rozumieniu kodeksu karnego, określony w art. 115 § 16 k.k. zachodzi wówczas, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 ‰ albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Przestępstwo określone w art. 178a § 1 k.k. może być popełnione tylko z winy umyślnej co oznacza, że sprawca świadomie wykonuje czynności, których konsekwencją jest spowodowanie skutków określonych w w/w przepisie. Czyn z art. 178a § 1 k.k., którego dopuścił się oskarżony jest nadto przestępstwem formalnym, co oznacza, że do jego popełnienia nie jest konieczne wystąpienie konkretnego niebezpieczeństwa w ruchu.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie okoliczności popełnienia przez oskarżonego przestępstwa nie budzą wątpliwości. Oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu zabronionego z art. 178a § 1 k.k.

P. G. w trakcie przesłuchania w charakterze podejrzanego w postępowaniu przygotowawczym uzgodnił z Prokuratorem wymiar kary, zgadzając się na złożenie przez Prokuratora wniosku o wydanie wobec niego wyroku skazującego w trybie art. 335 § 1 k.p.k.

Odnosnie wymiaru kary Sąd zważył, co następuje.

Wymierzając oskarżonemu karę i środki karne za przypisany mu czyn, Sąd kierował się zasadami wymiaru kary kształtującymi system sądowego wymiaru kary, a mianowicie zasadą swobodnego uznania sędziowskiego w granicach przewidzianych w ustawie, zasadą winy, zasadą nakazującą uwzględnienie stopnia społecznej szkodliwości czynu, oraz mając na względzie cele zapobiegawcze i wychowawcze jakie kara winna osiągnąć względem oskarżonego, jak i potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Do okoliczności łagodzących Sąd zaliczył fakt przyznania się oskarżonego do zarzucanego mu czynu. Nadto oskarżony złożył wyjaśnienia pozwalające na dokonanie ustaleń w sprawie. Postawa oskarżonego wskazywała, iż chce on współpracować z organami ścigania. P. G. wyraził chęć dobrowolnego poddania się karze, co musi wpływać łagodząco na wymiar kary, utrzymanej bliżej dolnej granicy ustawowego zagrożenia. Sąd miał również na uwadze młody wiek oskarżonego. Z kolei okolicznością obciążającą oskarżonego jest jego stan nietrzeźwości, który prawie dwukrotnie przekraczał granicę wskazaną w art. 115 § 16 k.k.

Wymiar kary winien także uwzględniać potrzeby prewencji ogólnej. Fakt poruszania się nietrzeźwych kierowców jest plagą polskich dróg. Zatem tego typu zachowania powinny być surowo karane, by znalazły oddźwięk w społeczeństwie.

Uznając winę oskarżonego P. G. Sąd uznał, że wniosek Prokuratora złożony w trybie art. 335 k.p.k. zasługuje na uwzględnienie i dlatego na podstawie art. 178a § 1 k.k. skazał go na proponowaną przez Prokuratora karę 10 (dziesięciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 20 godzin w stosunku miesięcznym.

Należy podkreślić, że Sąd wymierzając oskarżonemu karę w punkcie I orzeczenia omyłkowo jako podstawę prawną czynu wskazał „art. 178 § 1 k.k.”, zamiast „art. 178a § 1 k.k.”. Jak wynika z akt sprawy, przede wszystkim z postanowienia o przestawieniu zarzutów P. G. oraz wniosku Prokuratora w trybie art. 335 § 1 k.p.k. niniejsze postępowanie toczyło się w przedmiocie czynu z art. 178a § 1 k.k. Sąd opisując w wyroku o co oskarżony jest P. G. zawarł wszystkie znamiona czynu z art. 178a § 1 k.k. i opis ten jest zgodny z zarzutem z wniosku w trybie art. 335 k.p.k. Co więcej Sąd wskazał iż uznaje oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu. Sąd jednak w punkcie I orzeczenia wskazując podstawę wymierzenia oskarżonemu kary powołał się na art. 178 § 1 k.k. mówiący o zaostreniu karalności wobec sprawcy katastrofy lub wypadku. Z tych względów Sąd stwierdził, że podanie w orzeczeniu art. 178 § 1 k.k. jako

kwalifikacji prawnej czynu zamiast zgodnego z opisem i wnioskiem art. 178a § 1 k.k. stanowiło oczywistą omyłkę pisarską, która została sprostowana postanowieniem Sądu Rejonowego w Otwocku z dnia 12 lipca 2016 roku.

Określając czas trwania kary ograniczenia wolności, Sąd miał na uwadze zarówno stopień winy oskarżonego, jak również stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez oskarżonego czynu. Sąd uznał, że ten okres pozwoli oskarżonemu w pełni zrozumieć naganność jego zachowania. Określając wymiar czasu pracy, którą wykonywać ma oskarżony, Sąd miał na uwadze, że oskarżony pracuje dorywczo, jednak sam wnioskował o orzeczenie wobec niego właśnie kary ograniczenia wolności. Nadto w przedmiotowym przypadku kara pozbawienia wolności byłaby w ocenie Sądu karą zbyt surową.

Wymierzając karę Sąd miał na uwadze, że celem Sądu jest nie tylko ukaranie sprawcy przestępstwa, ale również spowodowanie, aby osoba, która popełniła czyn przestępny więcej tego nie czyniła i poprawiła swoje zachowanie. Z tych też względów Sąd uznał, że w przypadku oskarżonego, wymierzona przez Sąd kara ograniczenia wolności w pełni spełni swoje cele wychowawcze i zapobiegawcze.

Sąd będąc do tego zobligowany na podstawie art. 42 § 2 k.k. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 3 (trzech) lat. Sąd biorąc pod uwagę całokształt okoliczności uznał, że wyłączenie oskarżonego jako kierowcy na 3 lata, będzie okresem wystarczającym i jednocześnie odpowiednim do stopnia winy i okoliczności popełnionego przez oskarżonego czynu. W ocenie Sądu oskarżony swoją postawą dał podstawy do tego, aby przyjąć, że nie gwarantuje zachowania należytego bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Jest to minimalny okres.

Nadto na podstawie art. 43a § 2 k.k. Sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 5.000 złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem Sądu orzeczony środek karny będzie spełniać wobec oskarżonego funkcję represyjną i wychowawczą, a ponadto będzie w rzeczywistości jedyną finansowo odczuwalną konsekwencją popełnionego czynu. W ocenie Sądu wysokość świadczenia pieniężnego w pełni odpowiada stopniowi zawinienia oskarżonego, jak też nie przekracza jego możliwości zarobkowych, albowiem osiąga on miesięczny dochód w wysokości 2000 złotych.

Zgodnie z treścią art. 63 § 3 i 4 k.k. Sąd zaliczył na poczet orzeczonego wobec oskarżonego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych okres rzeczywistego zatrzymania prawa jazdy od dnia 20 marca 2016 roku.

Na podstawie art. 627 k.p.k. Sąd zasądził od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 250 złotych, w tym opłatę sądową w kwocie 180 złotych obliczoną zgodnie z ustawą o opłatach w sprawach karnych.